

Mirsad Hadžikadić:

Sad se sve svelo na pripreme za kampanju. Kampanja počinje u petak, a mi to nikad prije nismo radili. Bit će drugačije i ne radi se više o tribinama nego o predizbornim skupovima, pa se moraju držati govori. Ja ne želim čitati sa pripremljenih materijala nego samo želim govoriti, pa ću vjerovano imati samo pet stavki o ključnim temama o kojima želim govoriti, i moram odlučiti kojih pet ću izabrati, jer mora se organizovati poruka koju šaljete. Do sad sam govorio o konceptualnim problemima i potencijalnim rješenjima, a sad se mora govoriti o konkretnim akcijama koje ćete poduzeti, odnosno o svom programu. Razgovarao sam s mnogim ljudima o mnogim elementima onoga što bi se moglo učiniti i za šta sam zainteresovan, i došli smo do nekoliko ključnih tema. Morat ćemo održati pres konferenciju u petak ujutro, a onda oko podne idemo u Tuzlu. Neću biti sam. Jedna od naših PR kompanija je u vlasništvu velikog pozorišnog glumca i komičara, a on će ići sa mnom da me predstavi i imat će svoj svoj nastup od oko pola sata. Imat ćemo i nastup klasičnog gitariste koji je najbolji u tom gradu. Dakle, bit će to drugačiji predizborni skup. Obično u Bosni bude 6-7 lokalnih ljudi i ljudi iz stranke koji drže govore na razne teme a onda glavni govornik nastupa posljednji i svi čekaju glavnog govornika da kaže nešto nakon sat i po, i onda on ili ona održe govor od pola sata. Mi ćemo to promijeniti. Ja ću imati samo jednu osobu koja će govoriti prije mene, a zatim ću ja održati govor pa otvoriti dio sa pitanjima i odgovorima. Želim da razgovaram s ljudima umjesto da im samo kažem ono što ja mislim. Dakle, vidjet ćemo. To će biti prvi skup. Ne znamo šta da očekujemo.

Clark Curtis:

Šta ti misliš? Već si bio među svijetom baveći se nekakvom vrstom kampanje, ali sad je sve zvanično i počinje u petak. Šta ti lično misliš da će biti dalje? Taj momenat je stigao.

Mirsad Hadžikadić:

Da, stigao je, i svi kažu da će biti lakše jer će biti lakše upravljati rasporedom aktivnosti. Do sad sam obišao već oko 30 gradova, gradića i sela i tempo je bio zaista težak. Sad ćemo imati samo deset ključnih predizbornih skupova, pa će biti drugačije. Ali, moraju se raditi mnoge druge stvari, kao odlučiti o politici te pronaći prave ljude koji će nam pomoći i podržati nas. Bit će i sučeljavanja sa ostalim kandidatima na televiziji i razgovori o alijansama sa drugim strankama. Bit će razgovori o ispadanju drugih ljudi iz utrke kako bi meni na neki način dali podršku. S

druge strane bit će onih koji će pitati mene da napustim utrku kako bih podržao njih. Dakle, bit će drugačije. Ne znam šta da očekujem. Nikad nisam vidio njihova sučeljavanja i razgovore, pa vidjet ćemo. Ovdje ih nazivaju sučeljavanjima, kad imamo ljude koji se kandiduju za istu poziciju na istoj sceni, gdje diskutuju svoje politike i pripremaju svoje pristupe. Vidjet ćemo. Radujem se tome i drago mi je da ulazimo u taj posljednji mjesec. Bit će očito da nemamo novca, i to će nam nanijeti štetu. Ostale ključne stranke će preplaviti gradove i sela svojim bilbordima i posterima, porukama na lokalnim i državnim televizijama, jer imaju novca da pokažu svoje kandidate u svakom velikom televizijskom programu. Bit će očito da ćemo mi biti odsutni iz toga. Vidjet ćemo da li će naša gerilska kampanja napraviti razliku. Ali, znaš, gdje god idemo i s kim god razgovaramo, nešto pozitivno se desi. Imam i mnoge tajne sastanke s ljudima koji ne mogu biti viđeni sa mnom ali koji mi žele reći da me podržavaju i da će me podržati i ljudi koji podržavaju njih. Neki od njih će izaći u javnost da pokažu da me podržavaju, ali pred kraj kampanje, jer se boje da ako podršku pokažu rano, to bi im se moglo obiti o glavu. Neki od njih su kontroverzni likovi. Dakle, interesantno je. Ima ljudi koji bi voljeli da razgovaraju sa mnom, i da me javno podrže, ali su kontroverzni likovi pa bi njihova podrška mogla biti veći minus nego plus. Ali, pred kraj kampanje je sve moguće. Tačno je da je najvažnija stvar biti u vijestima. Ponekad ljudi kažu da je svaka reklama dobra reklama. Čak i ako ljudi budu pričali o meni negativno, ipak to znači da je vaše ime pred njima. Prije mjesec i po sam dobio jedan savjet, i pričao sam ti o tome, kad su mi rekli da moram da šokiram ljude nečim dobrim ili nečim lošim, nebitno, ali da moram da ih šokiram tako da pričaju o meni, da saznaju za mene i onda počnu da čitaju o meni, i onda se nikad ne zna šta se može dogoditi. Dakle, vidjet ćemo.

Clark Curtis:

Jesi li ti lično nervozan i uzbuđen, ili sve držiš pod kontrolom?

Mirsad Hadžikadić:

Nisam nervozan. Kad sam na sceni, ja zapadnem u drugi mod. Tražim od ljudi da me ostave na miru sat prije toga, a volio bih i sat vremena mira nakon toga, ali to je teško jer budu mnogi koji su došli na tribinu a onda žele da ostanu još malo i razgovaraju, da se fotografišu, i mora se proći kroz to. Ja bih volio da samo nestanem na sat vremena, ali to se ne dogodi. Ali, nakon pola sata, bar su ljudi iz mog tima naučili da ću ući u auto i samo biti tih pola sata, ne razmišljajući ni o

čemu nego se samo pokušavajući opustiti. Prije javnih tribina razmišljam o poruci i kako da struktuiram razgovor i šta da naglasim a šta ne. Osjećam se sve umorniji. Hodam sporije nego što sam prije. Ali onda dođem na scenu i zaboravim sve to i jednostavno počnem govoriti. To uvijek bude interesantan izazov. Oni budu vrlo tihi. Budu iznenađeni jer vide da je osoba koja je tu došla jako drugačija u odnosu na ostale političare, da govori drugačijim tonom, da ima drugačiju poruku. I onda se utišaju. Bosanci se ne utišavaju lako. Oni razgovaraju i nastavljaju sa zasebnim razgovorima za drugim stolovima, čak i ako ste, na primjer, u restoranu. Ali to se ne dešava na tim tribinama. Oni budu tihi da se muha može čuti. Onda vas to napuni i počnete govoriti i vidite kako im se oči šire i vidite njihovu reakciju, pa se uživite i to postane performans, i u redu je. Ja mogu tu biti pet sati i razgovarati o bilo čemu i odgovarati na bilo kakva pitanja. Ali u trenutku kad to završi, osjetite težinu tereta i osjetite koliko ste umorni. To se dešava sve više, pa mi je drago da će sad biti samo deset skupova naspram trideset javnih tribina. To će mi dati više vremena da se pripremim i da svi zajedno uredimo detalje naše poruke. Sve što se dogodi prije, nestane u trenutku kad stanem na scenu, i to je u redu. Ljudi to osjećaju, pa sam ok, bit ću dobro. Ne znam šta me čeka. Ne znam hoće li postati zlobno i prljavo, vidjet ćemo. U tom smislu postoji zabrinutost, kako će se taj proces odvijati.

Clark Curtis:

Da li bi nešto promijenio u nastavku ili ćeš samo nastaviti raditi što i inače?

Mirsad Hadžikadić:

Istraživao sam razne poruke. Jako mi je jasno, barem mislim, šta Bosna mora da uradi odnosno šta se mora uraditi. Ali, nije jasno da publika cijeni to ili način na koji ja to iznosim. Konstantno se prilagođavam i pokušavam da pronađem različite načine da kažem istu stvar. Pokušavam da ih educiram da im bude stalo, ali je jasno da ću morati da pronađem najbolje primjere. Morat ću odlučiti o temama i ključnim porukama, a onda primjerima koji će prenijeti ključne poruke na način koji ljudi razumiju. To se konstantno mijenja, od grada do grada. Jedna osoba me vidjela prošle sedmice na jednoj od tribina i onda je došao i rekao da me gledao na televiziji kad sam objavio svoju kandidaturu 12. januara i da sam mu se tad mnogo svidio i zato nas podržava, ali da sam tog dana na tribini bio deset puta bolji. Rekao je da je očita transformacija kroz koju prolazim dok razgovaram s ljudima i prezentiram, da sada nalazim načine da prenesem poruku

koju će publika lakše razumjeti. Sad je izazov drugačiji. Više nije riječ o tome šta želim uraditi nego kako to namjeravam uraditi. Tu poruku takođe treba urediti. Ali, vidjet ćemo.

Clark Curtis:

Kakvo je opšte raspoloženje tvog tima za kampanju? I oni su u svemu ovome, šta oni misle?

Mirsad Hadžikadić:

Da. Ovog vikenda smo na prijedlog jednog od naših mladih volontera izabrali gerilsku kampanju i prekrili Sarajevo našim porukama na A4 formatu, u crno-bijelom formatu, gdje se u suštini traži od ljudi da misle svojim glavama, i ispod toga #budiitiiskra, što je u suštini naš slogan. Nismo reklamirali Mirsada, ali ako neko poželi da sazna o čemu je riječ, ukucat će taj hashtag i pronaći će nas online, gdje su sve naše objave označene sa #budiitiiskra. Tim od 35 ljudi se proširio gradom i polijepio te poruke svuda. Bili su uzbuđeni zbog toga jer to je bilo nešto konkretno što je poteklo od njih, dobili su dozvolu da to urade i pronašli su inovativne načine da to postavljaju i da razgovaraju s ljudima koji su se zatekli tu dok su oni to radili i koji su ih pitali šta rade i šta je to. Dakle, to je bilo u nedjelju naveče. U ponedjeljak naveče smo imali sastanak tima i atmosfera je bila drugačija. Svi su bili uzbuđeni da je to urađeno i onda su počeli iznositi nove ideje šta se još može uraditi. Iznenada su, vjerovatno po prvi put u ovoj kampanji, svi bili uzbuđeno zbog toga šta se može uraditi i kako oni mogu učestvovati. Oni su jasno vidjeli svoju ulogu. Neki su to znali. Ostali su vidjeli da je ovo konkretno i da mijenjaju svijet, a to je bilo samo zbog činjenice da je to bilo nešto konkretno i stvarno a ne samo priča o nečemu, nego se nešto zaista uradilo. Atmosfera se promijenila i svi su to komentarisali kasnije, kao: „Sad vodimo kampanju, i vodit ćemo gerilsku kampanju. Naći ćemo svoje načine i oni će biti drugačiji“. Dakle, njihov osjećaj vlasništva nad procesom je očit.

Clark Curtis:

Nazivate ih sučeljavanjima, debatama ili kako god želite da ih klasificiramo. Zna li za njih unaprijed, ili bude relativno kratka najava takvih događaja? Kako to funkcioniše?

Mirsad Hadžikadić:

Bude najavljeno. Dobili smo pozive od tri televizijske kuće koje su nam u suštini rekla da bi željele da učestvujemo u sučeljavanjima na određene datume, te tražeći od nas da pokažemo

interesovanje tako da mogu najaviti događaj. Mi smo naravno sve prihvatili. Nismo sigurni ko će se pojaviti, jer ključne stranke obično izbjegavaju slanje svojih predstavnika na te debate. Oni smatraju da mogu samo izgubiti glasove, često nemaju najbolje kandidate, i u suštini izbjegavaju da se pojave u bilo kakvom svjetlu koje im ne ide u prilog. Ako to ne mogu garantovati, oni samo kažu da ne žele učestvovati. Dakle, moglo bi se desiti da na tim debatama budu neki drugi ljudi a ne kandidati za ta mjesta. Vidjet ćemo. Za mene je to prilika da govorim o svemu ispred šire publike, i da pokažem svoje lice. Dobra stvar je da sam ja sretnim izvlačenjem prvi od šest kandidata izlistanih za moju stranu u Predsjedništvu. Mi to koristimo. Objavljen je glasački listić pa imamo njegovu elektronsku verziju. Mnogi ljudi iz SAD-a odnosno dijaspora, s obzirom da glasaju u odsustvu, slikaju se sa iksićem pored mog imena, gdje napišu da i oni glasaju i da je to njihov glas, pa smo to počeli koristiti kao jednu od tema kampanje – glasajte za kandidata pod brojem 1. Da, to se desilo čistom srećom na izvlačenju, da smo mi na bošnjačkoj strani završili pod brojem 1, što će biti korisno jer će se neki ljudi pojaviti na glasanju bez ideje za koga će uopšte glasati, pa će im možda biti lakše glasati za broj 1 nego za broj 5.

Clark Curtis:

Tako kažu. Dobro za tebe, a nisi čak ni pokušao to da uradiš.

Mirsad Hadžikadić:

Znaš, nisam to pokušao uraditi, osim jedne stvari. Ja sam nezavisni kandidat, ali da sam se zaista definisao kao nezavisni kandidat, onda bih bio posljednji na listi. Prvo idu političke stranke, a onda nezavisni kandidati. Kao jedini nezavisni kandidat, ja bih u tom slučaju po definiciji bio posljednji. Zato su nam rekli da formiramo političku organizaciju pa ćemo barem biti u izvlačenju. Morali smo formirati nešto jer nisam htio da primam donacije na svoj lični račun. Pa smo formirali političku organizaciju koja nije stranka i ne može prihvatati članove ni ništa, ali može otvoriti bankovni račun, iznajmiti ured i uposliti ljude. Mi smo ju nazvali Platforma za progres, odnosno Mirsad Hadžikadić – Platforma za progres. Zbog te činjenice, kad sam se zvanično registrovao kod Centralne izborne komisije, morao sam biti naveden kao politička organizacija odnosno ja sam kandidat te političke organizacije. Time sam mogao i biti u izvlačenju, a to izvlačenje nas je stavilo na prvo mjesto.

Clark Curtis:

Prihvati to.

Mirsad Hadžikadić:

Da, upravo tako.